

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: Aust-Agder

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Gjøvdal

Emne: Beik og brom.

Bygdelag: —

Oppskr. av: Anne K. Askleand.

Gard: Askleand.

(adresse): Gjøvdal f. 3/3-1905.

G.nr. 20 Br.nr. 10.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Baudé: Aslak Askleand f. 3/3-1893.

SVAR

1. Dei gamle tala om, at dei brukta beik og brom.

Til dette brukta dei bjørk, ravn og tollbar, toppar eller hagst- og tungtre.

2. Dei brukta ingen sær slede og henta det heim for.

Dei sa dei skulle henta beik, eller brom — eller bae slag.

3. Beik tok dei heim om vinteren, og let gutene gå og gnage for. Dei tok tre og kvist eller som det passa.

Bromet tok dei om våren, og bar heim i sekkar.

4. Til å haggja beik med brukta dei oks.

Bromet braut dei helst med hendene.

5. Sørly beik var for-for gut og sau. Bromet gav dei også kyrne.

Dei gav det "liraste" ikkje blanda

6. Beiket hadde dei ei lita kost. Attnes løa; men det er lunge stult med det.

13385

13385

Mykje talar for at dei slutta med
det - den tid dei tok til a' plante
frukt-tre. For dei gamle sa, at
gulv og frukt-tre passa dårleg saman.

Björnen på Lillestø.
Tauf Lillestø hadde ein gammal björne
reiskande på garden. Den viltven
låg fram gjerdet i eit gammalt bær
på eit falg gammalt halm.
Men ein viltv hadde Tauf ei gut
som var so leis til a' det bamsen.
Når dei var uti lite kostur - tok
ho seg gjørne ein tripp på båret
og walsen og rykk i halmen som
Björnen låg på.

Denne måtte berre finne seg i
det. Men då voren kom, hende
han seg. Det fyrste han gjorde
etter viltvoren - var a' klasse
med på rotkroken. Dei lite
fekk gå i fred. (Tauf levde sist i 17aa)

7. Skikken at ein laugfredag skulle
henta leit på fastande gjaste
kjemmer vi ikkje til.
(Var kj det ein aæstlaend skikk?)

1/7 - 1957.

Arne H. Askland.

D.S.

"Björne kombe" varf mykje rykta
i forknipa om voren. Dei rykta
den med hendene, og bar den heim i
sekk.

D.S.